

Chào mọi người, hoạt động cũng đã lâu, nay mình xin phép được mang những kỉ niệm của riêng mình vào nơi đây như một chốn có thể tự sự với những cảm xúc chưa từng được khai nấp. Mong mọi người rộng lượng ạ

Những ngày tháng 10/2016

Hà Nội vẫn thế, vẫn vội vã và ồn ào mặc cho mùa thu đến lặng lẽ thế nào. Cái mát của mùa thu Hà Nội khi trời dịu nắng làm anh nhớ về em và những kỉ niệm của chúng mình.

Hôm đó sau một ngày dài quay cuồng với công việc, anh tháo sovín áo và lên xe đi vô định trên phố; vẫn như thường ngày anh tới quán cafe bên hồ quen thuộc và khá dễ chịu với thói quen ngồi nhìn mặt hồ phẳng lặng. Nhưng hôm ấy là 1 ngày đặc biệt: vì ở đó có em.

Chiếc bàn A3 là một góc quen của anh với khung giờ đó, anh chủ cũng đã quen với những thứ anh đã gọi hàng ngày; bàn A4 là em. Anh đặt cặp cửa mình trên ghế trong không gian tầng 2 vắng lặng của quán cafe ấy, chúng ta vô tình chạm mắt nhau và em cười nhẹ như một lời chào. Cảm giác khi ta chạm mắt nhau, anh đã có một giây đứng hình, rồi như dần quên đi mọi mệt mỏi trong ngày và quên cả đi người bạn thân mang tên Cô Đơn. Em ngồi đó, cũng nhìn ra hồ, tóc em nâu đen uốn xoắn ngọn. Anh vẫn nhớ mái tóc ấy, phủ ra sau ghế tới ngang lưng; thật đẹp. Anh đã thích em từ khi ấy.

Hai người ngồi 2 bàn với những tự sự vắng lặng của riêng mình, bất chợt anh chủ quán mang đồ lên cho anh đánh tan đi bầu không khí im ắng đó:

- Tại sao hai người không ngồi cạnh nhau nhỉ? - và rời đi.

Sau này anh mới biết, em cũng là khách quen của quán nhưng chúng mình khác khung giờ. Sau câu bông đùa của anh ấy, chúng mình lại nhìn nhau và em cười, anh đặt ly nước của mình sang bàn và ngồi kế em, thật may em cho phép. Anh rất nhớ những giây phút ngại ngùng của chúng mình, nó rất nhẹ nhàng. Những câu chuyện giới thiệu về nhau, những chia sẻ bắt đầu được chớm nở, và những tiếng cười xuất hiện. Em rất vui tính, hay cười nhưng vẫn vẹn nguyên được sự ý tứ vừa đủ.

—Còn tiếp

Mình viết tiếp ở bên dưới.

Sau câu bông đùa của anh ấy, chúng mình lại nhìn nhau và em cười, anh đặt ly nước của mình sang bàn và ngồi kế em, thật may em cho phép. Anh rất nhớ những giây phút ngại ngùng của chúng mình, nó rất nhẹ nhàng. Những câu chuyện giới thiệu về nhau, những chia sẻ bắt đầu được chớm nở, và những tiếng cười xuất hiện. Em rất vui tính, hay cười nhưng vẫn vẹn nguyên được sự ý tứ vừa đủ.

Anh nhớ giữa những khoảng lặng trong cuộc trò chuyện của chúng mình là hương tóc em đan xen trong gió, hương thơm cuộn vào gió mùa thu làm anh cảm thấy buổi xế chiều ấy thật đẹp. Đường như chúng mình đã cùng quên đi thời gian vào lúc ấy, tại nơi ấy em nhỉ. Thoáng chốc thời trời đã tối từ khi nào, và chúng mình cùng tìm nơi ăn tối tựa như đã quen từ lâu. Bữa tối đó, tại một quán ăn đẹp gần nhà của em, em đã cười thật nhiều, em nói em

thích cách ăn của anh - lần đầu có người cho anh lời bình về cách ăn uống - và em cũng thật đẹp. Giờ đây ngồi bên ban công với không khí se lạnh của những ngày mùa thu, anh nhớ không khí của bữa tối hôm ấy, thật ấm áp. Mái tóc màu nâu, đôi mắt thật đẹp, một chút son môi và má em ửng hồng sau một vài ly rượu. Anh nghĩ cả anh và em đều biết rõ đối phương muốn gì khi hẹn hò kiểu sét đánh này, nhưng điều làm anh nhớ nhất là sự ý tứ và chừng mực của em dành cho anh; nó làm cho em đẹp mãi trong lòng anh đến tận bây giờ. Em đã kể rất nhiều khi mình cùng ăn tối, nó làm tan đi sự ngại ngùng ít nói của anh; Em kể rằng: em là du học sinh ngành khách sạn và đang trong gap year ở VN, quê em tại một vùng biển đẹp của miền bắc... và dần em cũng phá được lớp băng dày của anh, và anh cũng bắt đầu chia sẻ cùng em. Tại sao chúng mình nói được nhiều cùng nhau thế em nhỉ! Anh đoán rằng nếu em ở đây và đọc những dòng này, chắc hẳn em sẽ nhận ra chúng mình.

Anh nói anh từng muốn được đi dạo dưới mùa thu trên hồ Gươm vào buổi tối, muốn được ngồi café vắng lặng cùng một người có thể thưởng thức được thực tại, có lúc anh muốn được gặp một người lạ cùng cảm nhận chỉ để nghe thành phố thở. Anh nhớ ánh mắt say sưa lắng nghe đó của em, em đã nhìn anh không rời. Và em đã hỏi anh: là em được không?

Anh rất muốn, nhưng thật sự anh không thể giấu được ánh mắt ngại ngùng, sao đàn ông lại ngại tình huống ấy em nhỉ. Nếu như là anh của ngày xưa nữa, chắc hẳn anh đã rất vội vàng để ôm lấy em, nhưng như một phép màu mà đến giờ anh vẫn thấy may mắn rằng anh đã nhẫn nại và để cho mọi thứ có cơ hội được chậm lại cùng với mùa thu đang hiện bày.

Má em ửng hồng trong gió, anh nhớ những bước chân đi dạo cùng em trên hồ tối hôm đó, cứ chậm rãi như vậy và hai đứa mình cùng để cho sương đêm phủ lên những rung động nhẹ nhàng này. Anh đã hỏi em: Anh ôm em được không? Và câu trả lời của em là vòng tay của em trên cổ anh. Nhiều khi tự hỏi tại sao chúng mình không để phòng nhau chút nào nhỉ - cùng là 2 người lạ mà; Nhưng sau này em trả lời rằng đó là cảm nhận từ bên trong.

Anh nhớ chiếc ôm ấy, dưới ánh đèn ấy, của một người lạ là em, mùi tóc của em, và anh tựa cằm mình vào vai em, thật mềm biết bao. Anh ôm chặt eo em và bế em xoay một vòng, anh cứ nghĩ nó hơi kỳ, nhưng em đã cười với một nụ cười của sự hài lòng. Chúng mình đã chơi đùa với nhau thật lâu, ăn cùng nhau nhiều thứ ở vỉa hè và cùng nhau thưởng thức đêm muộn. Lúc đó, anh thật sự muốn được một lần uống say cùng em, cảm giác được say bên một người lạ chào đón mình có lẽ sẽ đẹp em nhỉ. Kể từ khi đó, em luôn ôm anh mỗi khi anh chở em đi chơi.

Buổi tối hôm ấy, anh chở em về nhà của em, bước vào nhà em anh vẫn nhớ rõ mùi tinh dầu phòng đó, em nói đó là mùi của hương thảo. Ngôi nhà nhỏ và gọn gàng như chính em vậy, và anh nấu mì cho em mặc dù 2 đứa cũng chỉ hơi đói nhưng anh nghĩ đó là việc anh nên làm. Hai đứa mình cùng ngồi ăn dưới sàn ban công nhìn ra mặt hồ tây, cái se lạnh của buổi đêm

mùa thu làm anh muốn được ôm em ngủ. Anh biết em cho phép anh nhưng anh thật sự không thể quên khi mọi thứ diễn ra chậm như để thấm thấu vào ký ức của anh vậy.

Em à, sao em mặc áo phông và quần short cũng đẹp đến thế, anh không nhớ rõ mình đã nói những gì nhưng sau vài chai bia chúng mình cùng mua trên đường về, em đã nằm gọn trong lòng anh trên sofa từ bao giờ. Anh nhớ bộ phim Netflix hôm ấy, và ánh đèn dưới sofa của em cùng với hương thơm của hương thảo, và chúng mình chạm môi nhau. Môi em thật mềm cuộn chặt vào anh, anh nhớ những xúc cảm của anh từ đầu ngón tay mình khi chạm vào tấm lưng của em và những hơi thở dần gấp gáp mà chúng mình dành cho nhau. Em cởi áo anh và để môi em lướt trên cổ và ngực anh. Đã rất lâu rồi anh mới gặp lại những chạm xúc ấy. Chúng mình hôn nhau thật lâu và rồi hai đứa cùng chạm da trên sofa ấm áp ấy. Em có biết rằng sau sự ít nói của anh là một con người khác về chuyện tình dục hay không mà em lại vờn anh một cách chậm rãi như vậy.

Từ trên cổ, em lướt nhẹ xuống dưới bụng anh và em quỳ xuống sàn, anh vẫn nhớ trong men say anh ngã đầu ra sofa và tận hưởng khi môi em chạm dương vật của anh, em ngậm và đan cùng với lưỡi tinh nghịch của em làm anh bắt đầu thở dốc. Có ai tinh nghịch như em không, vừa ngậm vừa nói với anh điều gì đó, ai mà nghe hiểu được trong lúc ấy nữa cơ chứ. Tha cho anh đi, cô gái hương thảo đáng yêu.

Và anh đã kéo nhẹ tóc em về sau, một lực vừa đủ để em không đau mà hiểu rằng dừng lại và đến lượt anh rồi.

Anh bế em lên, đỡ hai chân em và lưng, em ôm nhẹ cổ anh, làn da em thật ấm và mềm. Anh mang em vào phòng ngủ, ánh đèn vàng từ đèn decor như muốn nói với anh rằng em là của anh đêm nay rồi. Anh đặt nhẹ em xuống giường và hôn em, tay em ghì chặt đầu anh như muốn nuốt chửng anh vậy, lưỡi anh đưa xuống cổ và tai em làm cho lưng em không còn đặt phẳng được nữa, những lần ghì bàn tay vào lưng anh, làm cho anh biết em đang tận hưởng thế nào. Em làm sao có thể nằm yên được khi anh đưa miệng và lưỡi xoay quanh bầu ngực em nhưng không chạm đầu nhũ hoa. Anh cứ thế cho tới khi em phải lấy tay nâng ngực mình lên như van xin anh hãy ngậm nó. Và anh cũng biết phép lịch sự, không thể từ chối được. Anh ngậm toàn bộ phần đầu bên nhũ hoa ấy nhưng lưỡi anh kéo lại chưa chạm, anh ngậm nhiều lần và ngước lên nhìn em. Răng em cắn lấy môi như đang chờ đợi và anh thả lưỡi của mình chạm đầu ngực em. Em vật ra như vừa được thỏa mãn điều gì đó, nhưng đôi tay em đã làm cho những nếp ga đệm nhăn mất rồi. Anh say sưa ở đó như đang ăn một món ăn của kẻ đói khát, ăn hoài không thôi, ngon miệng đến nỗi anh gộp cả hai bầu ngực vào và ngậm chung cả hai núm đầu đẹp để đó trong miệng và thưởng thức. Thật ngọt ngào em à. Say mê đến thế nhưng đôi lúc anh vô tình để cây gậy cứng đờ của mình chạm nhẹ vào nơi ẩm ướt đó làm em thốt nhẹ lên mãi không thôi.

Anh lướt xuống bụng và nhường hai bầu ngực cho các đầu ngón tay tinh nghịch. Eo em thật đẹp nhưng hôm ấy nó không thể nằm yên cho anh ngắm được, tay anh cầm nhẹ hai đầu ngực em và mân mê, trong khi lưỡi được làm việc mà nó yêu thích, anh lướt nhẹ từ bụng xuống đùi em, rồi lại lướt không rời sang bên còn lại mà như quên rằng ở giữa đôi chân tuyệt đẹp ấy có một cô bé ướt sũng đang chờ. Chân em thật đẹp, anh đặt nó lên lưng mình và anh bắt đầu thưởng thức thứ nước của sự dâm dăng, ướt át chờ đợi mình. Anh để sát miệng cạnh cô bé đang ướt đẫm thủy dâm và thở nhẹ lên đó, anh thấy đôi môi bé đang co that lại theo từng hơi thở của anh và em nắm chặt tay vào ga giường. Anh đặt nhẹ lưỡi mình lên hạt gạo nhỏ bé ấy và hôn nhẹ lên, lướt lưỡi mình dọc bờ môi lớn và trở lại hạt gạo đáng yêu đó mà lảng tránh nơi của mình. Anh đặt lưỡi mình và đưa nó theo chiều kim đồng hồ thật nhẹ nhàng, từng vòng nhẹ lướt của anh nhẹ đến thế mà sao làm cho chủ nhân của nó quặn người từng cơn. Anh đưa môi mình ôm trọn vào hạt gạo bé nhỏ ấy và hôn nhẹ nhàng nhưng cũng thật say đắm. Đôi tay búp măng của em lúc nhìn ngắm nó tại quán café sao thanh tú và kiều diễm đến vậy, mà sao giờ lại ôm chặt đầu anh như muốn giật hết tóc anh ra. Anh biết em đang thưởng thức sự khoái lạc đến cùng cực một cách say mê nhất từ cái nắm tóc anh tuy mạnh nhưng không có lực ấn vào. Em thích anh làm như vậy phải không cô gái đáng yêu.

Anh hôn cả cô bé ướt át của em, đưa nó vào toàn bộ miệng anh và lưỡi anh chạm nhẹ vào lỗ sâu của cửa dòng nước. Anh càng hôn thì ga giường càng ướt đến tới mức thành một màu sậm hơn vào tới mộng em. Em kéo đầu anh lên và hôn anh một cách cuồng nhiệt, như thể hiện tại bây giờ chỉ có nụ hôn là cả thế giới và cậu nhỏ gặp cô bé. Anh đặt dương vật anh ngay cửa của âm đạo ẩm ướt ấy và đưa nhẹ hết đầu khấc của nó. Sự trơn láng tới mức dường như anh chỉ cần thả lỏng cơ hông cũng có thể đưa trọn dương vật mình vào. Em đã hết kiên nhẫn khi đưa tay xuống hông anh và kéo thật mạnh về phía mình. Tiếng rên man dại ấy anh vẫn nhớ mãi, nó làm phá tan đi sự im ắng của căn phòng cùng những hơi thở gấp trước đó. Anh bắt đầu làm việc của mình, anh cảm giác như thế giới của em khi đó chỉ có những cú thúc và sự tận hưởng. Chúng mình vờn nhau cùng những cú thúc từ nhẹ tới mạnh của anh, và ga đệm đã không còn đúng sự gọn gàng như ban đầu. Anh hôn em, chúng mình thật say đắm với nụ hôn ấy cùng với sự hòa quyện của cảm xúc. Nước chảy ướt đẫm đùi em, nên anh đâu có thể giữ được lâu nên đành nhờ sự giúp đỡ của 2 ngón tay giữa của anh vậy. Anh đập thật mạnh và rút dương vật của mình ra cho nghỉ, 2 ngón tay anh đưa sâu vào âm đạo em tức khắc như không muốn cô bé cô đơn một giây nào. Anh cong 2 ngón tay lại và bắt đầu kéo nhẹ về phía mình. Dường như đó là 1 khoái lạc ở một điểm khác nên em ngẩng đầu lên và nhìn chăm chú vào tay anh. Anh không biết giây phút đó em bùng tỉnh lại hay chỉ đơn thuần là chuyển từ trạng thái này sang trạng thái khác, thật sự anh không biết diễn tả, anh chỉ biết là em biết bản thân mình sắp thế nào. Anh lắc nhẹ tay tìm điểm G của em, thật may là nó ở ngay đấy và với tư thế em nằm. Anh đặt nhẹ đầu ngón tay vào đó và bắt đầu lắc nhẹ tay về phía mình, hơi thở của em nhanh dần theo từng nhịp kéo của anh. Anh gõ đầu ngón tay và

kéo nhẹ, lặp lại, lặp lại và lặp lại, tăng dần tăng dần và tăng dần theo tiếng rên của em như một sự chỉ đường mạch lối mà em dành cho anh. Chỉ khoảng 20 nhịp thôi mà 2 tay em đã với lấy dưới đầu gối của mình kéo mạnh, anh rút tay ra những tia nước chảy ra tới tấp như đã trực trào từ lâu chỉ chờ anh khui nắp: từng đặt cùng với sự khép mở của cửa mình xinh đẹp ấy. Anh cũng không quên hôn hạt gạo xinh đẹp và đôi ngón tay tinh nghịch xoa khắp cô bé. Ga giường lần này thì ướt đầm thật rồi, em nằm đó thả lỏng sau cơn khoái lạc cùng cực ấy và anh không quên ôm em. Chúng mình ôm nhau nghe những tiếng thở và nhịp tim như đang muốn xé lỏng ngực. Em hôn anh và đè anh xuống chiếc giường xinh đẹp đó, anh nhớ mùi gối em rất thơm khi đưa tay với lấy để kê đầu. Em ngồi lên như một nữ hoàng và anh là chú ngựa phục tùng em. Em để dương vật vào hết tới cán và bắt đầu miết, em miết mà anh cảm giác dương vật mình chấp chới chạm phải điểm đầu của tử cung, đôi mắt em nhắm nghiền và tay em chống xuống ngực anh như để giữ lại tránh cho cơ thể mê dại ấy không bị đổ xuống vì chủ nhân đã quên nó. Em miết tới khi dường như em không thể giữ thẳng người nữa, em vỗ lấy hôn anh và bụng em giật lên từng cơn. Em hôn anh trong cơn giật từ vùng bụng dưới và người em như rã rời. Anh hiểu giờ đến lượt của anh rồi. Anh di chuyển ra phía sau khi em đang còn nằm úp trên mēm, nâng nhẹ mēm em lên và không quên hôn lên đó. Trái đào ấy thật đẹp, anh nghĩ mình không thể trụ được lâu với một trái đào trắng mịn như vậy. Anh bắt đầu doggy, anh chỉ nghĩ chắc lần này sẽ không làm em lên đỉnh tiếp được nên anh dập mạnh với kỳ vọng lấy cho mình một khoái cảm trọn vẹn. Nhưng thật may mắn thay những cú thúc của anh lại làm đôi cánh tay đang duỗi thẳng của em bám chặt ga giường, em ngậm chiếc cà vạt của anh vào miệng như để nén lại đi tiếng kêu thất thanh đang đợi trong miệng. Anh dập và xuất tràn trề bên trong em. Anh cảm giác như từng đợt bắn của anh làm cho em đạt khoái cảm lần nữa. Anh vừa ngót những đợt tinh trùng cuối cùng thì em bò lên cùng với một chút sức lực còn lại ngậm đầu khấc anh mà mân mê. Anh không biết trên đời có thứ khoái lạc sau xuất tinh cho đến khi em làm thế. Chúng mình ôm nhau thở thều thào và em nằm ngon trọng anh với mồ hôi nhễ nhại. Ôm và cảm nhận sự ướt mồ hôi khi chạm nhau, cả hai chúng mình cùng im lặng sau cuộc hoan lạc đầy cảm xúc vừa qua.

Anh bế em vào nhà tắm, chỉnh nước ấm cho em và chúng mình cùng ôm nhau dưới dòng nước ấm. Em cười với anh, dòng nước rửa trôi đi lớp trang điểm, và môi anh đã ăn hết vết son của em để lộ ra mặt mộc cũng đẹp đến lạ. Em à, anh thích mặt mộc ấy nhiều lắm. Anh gọi đầu cho em và tắm cho em, cũng đã lâu rồi anh không chăm sóc ai kỹ càng đến vậy, và em cũng cho phép anh làm những điều đó.

Được tắm cùng nhau, được sấy tóc cho em, được thay ga giường cùng em, và được ôm nhau chìm vào giấc ngủ, làm cho ngày hôm ấy của anh trở nên đặc biệt như một món quà vậy em à. Em đã ngủ say trong vòng tay anh như thế, mặc kệ thời gian trôi đi và chúng ta đã bên nhau trọn vẹn như vậy...

—Còn tiếp

Bác cứ kể tiếp đi.

Mình cũng có nhiều chuyện muốn kể nhưng mà ngại và lười viết

Cảm ơn bác đã đọc. Mình cũng tranh thủ thời gian và những lúc có cảm xúc để viết ạ.

Đón chờ những câu chuyện của bác.

Chúc bác nhiều sức khỏe và bình an ạ